

SZERKESZTŐI IRODA:

Belmagyar-utca végén a (Máriaffy-náz) hová a lap szel-
lemi részét illető közlemények czimzandók.

AZ ELLENZÉK ELŐFIZETÉSI DÍJA:

Egész évre 16 frt. v. 32 koron. | Negyed évre 4 frt. v. 8 korona.
Félévre 8 frt. v. 16 korona. | 1 hóra 1 frt 50 kr. v. 5 korona

Egyen száma ára 5 kr. vagy 10 fillér.

Megjelenik mindennap, kivéve a vasár- és ünnepnapokat.

Kéziratok nem adnak vissza.

ELLENZÉK.

Telefon sz: 9.

POLITIKAI ÉS TARSADALMI NAPILAP.

Telefon sz: 9.

KIADÓ-HIVATAL:

Kolozsvárt, Belközép-utca 33-ik szám.

Egy négyszög centiméternyi tér ára 4 kr. Gyárosok, kereskedők
és iparosok árkedvezményben részesülnek. Reklam sora 1 frt.
Helyjelöltek minden hirdetés után 30 kr.

Hivatalos közlemények sora: 5 frt.

Nyitlertér elikk:

garmond sora után 20 kr. fizetendő.

Ugron Gábor tószlja.

Budapest, máj. 3.

A 48-as szövetség megalakulása után
tartott banketten Ugron Gábor a kö-
vetkező nagy hatást keltő pohárköszöntőt
mondta:

Ha körültekintünk Európá népei
között, azt találjuk, hogy a most erős
és hatalmas nemzetek közül egyik sem
volt ezelőtt nagy és hatalmas, hanem
a kis népek jutottak nagy erőkhöz, a
kis népekből fejlődtek a nagyhatalmak.

A kis népek tevékenysége és mun-
kássága gyűjtött össze kincseket, azok
öröklési ereje, nagy elhatározása, fe-
gyelme, összetartása, harczvágya és ki-
tartása megteremtette a kis népekből
a nagy nemzeteket.

Most nemrég, egynehány nap előtt
azt olvashatták, hogy veszített csaták
után Görögországban a nép a király
ellen lázadott fel, a szerencsétlenség
napjaiban a királyi család elkergetésére
gondolt, hogy megrontsa a fennálló ál-
lami szervezetet.

Nagya hivatott népeknek nem ez
a természete. Nagya hivatott népek a
szerencsétlenség napjaiban nem a még
létező szervezet megbénítására gondol-
nak, hanem feltámad bennük azaz ön-
tudat, hogy ne keressük, ki a hibás,
hanem igyekezzünk szervezetünkben a
hibát kiküszöbölni s igyekezzünk a sze-
rencsétlenség daczára is bátran előre
haladni.

E század erre két gyönyörű pél-
dát szolgáltat. E század elején még jó-
val kisebb nép volt a porosz, mint a
magyar.

Midőn Napoleon a poroszokat Je-
nánál megverte s aztán leigázta, a
nép nem halált kiáltott az ő vezérére,
hanem a csaták buzdító szellemét, —
Lujza királynét úgy tisztelte, mint a
szabadság angyalát s a nép dalaiban
is így üdvözölte őt: „Várj Lujza ki-
rályné, meg fog jönni a bosszu napja.“

A mikor 1848—49-ben Piemont
királya, Károly Albert Navarannal el-
vesztette az ütközetet, s az osztrák
zsoldos hadak őt trónjától és orszá-
gától megfosztani készültek, Piemont
népe nem halált kívánt reá, hanem a
mikor beköszöntött a béke, szobrot
emeltek a megvert királynak s ez a
szobor megteremtette az egységes, sza-
bad Olaszországot, mert a nemzeti ön-
tudat felemelte őket, a balsorsból csak
okultak, erőt merítették.

AZ „ELLENZÉK“ TÁRCZÁJA.

1897. május 4.

A mérges leányokról szóló
monda.

Óriási feltűnést keltett, a mikor Tri-
polisi Filóp francia pap közölte Aristote-
lesnek egyik még ismeretlen művét, mely-
nek ő is csak az fordítását fedezte föl, és
melyet azután latin nyelven adott ki. Ebben
a munkában Aristoteles különféle egység-
ügyi tanácsokat és bizalmas utasításokat ad
tanítványának, Nagy Sándornak. A bevezet-
ésben meglehetősen, hogy magas kora és
megrendült egészsége miatt személyesen nem
utazhatik fejedelmi tanítványához, hanem írás-
ban kénytelen vele közölni jó tanácsait. De
legérdekesebb levélnek egy passzus, mely
azóta tudományos buvárlatok tárgyát képezi
és mely így szól:

„Sándor, gondold az indu királynő tet-
téré, a ki barátság ürügye alatt sok szép
ajándékot küldött neked. Közte volt az a
gyönyörű leány is, a ki gyermekkorától kezdve
kigyóméreggel tápláltak, hogy oly ter-
mesztűvé vált. És ha én őt nem figyeltem
volna meg és nem győződtem volna meg ar-
ról, hogy téged meg akar ölni az ő mérge-
ről, a mit azután egy próba megerősített, —
akkor a vele való érintkezés halálosat okozta
volna.

Az idus mérges leány említése további
búvárlatokra ösztönzött. Először is kiderült,

Okosabbak, erősebbek, ravaszab-
bak, ügyesebbek lettek. A választási
vereségek után így kell nekünk isten-
nünk, (Élénk helyeslés) ha fel akarjuk
emelni s diadalra vinni a független-
ségi lobogót. (Élénk éljenzés és taps.)

A magyar nemzetben meg van-
nak a nagyság csirái, csak elég erő-
sekké kell tennünk e csirákat, hogy a
fejlődés ereje és hajlama kifejléssze
azokból a nemzet igazi nagy tulajdon-
ságait.

A nemzeti nagyság csirái nyilván-
nálnak abban, hogy a veszített választá-
si csaták után sem a hatalom és a
zsarnokság előtt hajol meg, hanem ösz-
szegyűlt azok a férfiak köré, kiket rá-
galommal, erőszakoskodással, gyaláza-
tos vesztegetésekkel kibuktattak a par-
lamentből. (Tetszés.) Igaz, hogy én soha
sem szegyletem s mindig büszke leszek
rá, hogy a közgazdasági kie-
gyezést a mai kormány-
zat csak akkor hiszi meg-
köthetőnek, hogy ha min-
ket távol tart. (Hosszas, szűnni
nem akaró taps és „Éljen Ugron Gá-
bor“! kiáltások.)

Büszkeségemre szolgál az, mert
megmutatták, hogy ha mi nem tud-
tunk oly szerencsések lenni, hogy a
harczban barátainknak használni tud-
tunk volna, ellenségeinkre én és ba-
rátaim annyira félelmetesek voltunk,
hogy mindent elkövettek megbuktatá-
sunkra, bevallották ezzel ország-világ
azt, hogy ezt a hazát eladni és elal-
kudni addig nem lehet, a míg mi és
barátaink ott vagyunk a küzdőtéren.
(Percekig éljenek Ugron Gábor!).
Bármilyen erőfeszítés is mi ki, igaz-
erőt és hatalmat és sikert csak a népszá-
zeire és millióra való támaszkodás
ad. Ezért alkottuk meg ma a nép-
szövetséget. Vezető gondolatunk
az volt, hogy Magyarországot nagygyá
és szabaddá csak a nép által, a nép
erejével s a nép akaratával lehet
tenni.

A nép legyőzhetetlen, mert mindig
ad, de sohasem kap, mindig vár, de
sohasem remél kielégítést. Az álta-
lános szavazatjónak ez
ad nagy jelentőséget, mert Magyaror-
szágot nagygyá és szabaddá csak a
demokraczia alapján tehetjük.
Poharamat emelem a magyar né-
pért, kívánva, hogy az egyenlőség,
testvériség és demokraczia útján ha-

ladva, dicsőséggel megalkothassa a
független Magyarországot.

Politikai hir.

A 48-as szövetség alapszabályai.

Budapestről vesszük az értesítést, hogy
a múlt vasárnapon megalakult ország-
os Népszövetség alapszabályára a ki-
küldött bizottság, melynek tagjai:
Bartha Miklós, Holló Lajos, Sze-
derkényi Nándor, Polónyi Géza
és Várossy Gyula, már javában dol-
gozik s a jövő héten a módosított
alapszabályokat felterjesztik a belügy-
minisztériumhoz.

A kvóta.

Budapest, máj.

A magyar és osztrák kvóta bizottságok
szombalon kezdték meg együttes tanácskozá-
saikat.

Különösen érdekes volt a szombati
ülés, a melyen Schönborn gróf szó-
lalt fel elsőnek és üdvözölte a magyar bizott-
sági tagokat, mire Széll Kálmán az osz-
trákokat köszöntötte és egyszersmind utalva
arra, hogy az üzenetváltások alkalmával az
utolsó szó a magyar bizottságé volt, felkérte
őket, hogy adják elő esetleges előter-
jesztéseiket.

Beer dr. udvari tanácsos, előadó
erre körülbelül egy órási beszédet tartott.
Azon kezdte, hogy nekik előterjeszté-
sük nincs, minthogy azonban a hozott re-
zoluóiójukhoz ragaszkodnak, élő szóval is
fel kívánja sorolni érveit. Először is azt
vitatja, hogy Ausztriában ujabban magas
adókkal terheltek a népet, aztán ráér-
nak a bizonyítására, hogy a mértani szá-
mitási alap rossz, a mit az is bizonyít,
hogy Horánszky Nándor és Láng Laj-
os kvótatanulmányaik közben más és más
számítási alapra helyezkedtek. Szerinte az
egyedüli helyes tárgyalási alap a népesség
aránya és ezt ajánlja elfogadásra.

Falk Miksa emelkedett most felszó-
lásra és nagy hatással bizonyította, hogy
csak a magyar kvóta-bizottság áll igaz-
ságos és méltányos alapon.

Horánszky Nándor kért ezu-
tán szót, mert, ugymond, direkte provo-
kála lett Beer által. Rámutatott arra,
hogy Beer dr. a magyar kvóta-bizottság
nuncizumainak és renuncizumainak egyet-
len pozitív tételét sem cáfolta meg. A fel-
hozott adóemelésekkel szembeállítja a ma-

gyarországi adóemeléseket és felhívja az osz-
trákok figyelmét arra, hogy Magyarországon
minden adó magassabb, mint Ausztriában.
Horánszky nagyhatású beszédének vé-
gön visszautasítja Beer javaslatait.

Menger dr. és gróf Zedwitz be-
szélték ezután Beer mellett, mire
Tisza Kálmán mondott beszédet,
melyben oda konkludált, hogy az osztrá-
rák által javasolt bázis abszurdum és a
magyarok más alapra, mint a mostanira,
nem helyezkedhetnek.

Ezután a többi bizottsági tagok is
felszóltak Lukács Antal és Fürst if-
jú cseh kivételével.

A két elnök már-már azon a ponton
volt, hogy kimondja a meg egyezés lehe-
tetlenségét, mikor a beállott csendben a
tagok között bizonyos hallgatóságos meg-
egyezés támadt, melynek gróf Dumba
Miklós adott kifejezést.

Dumba gróf azt javasolta, hogy a két
hetesalbizottság delegáljon egy
3—3 tagu szűkebb bizottságot,
melynek valamely közeledésre már annál
is nagyobb kilátása lehet, mert a nagyobb
arányu vita ki van zárva.

Horánszky Nándor ellenzte e szű-
kebb bizottságot, mert, ugymond, nem igen
bizik a remélt sikerben. Ez a bizottság is
csak azokhoz az alapelvekhez tarthatja
magát, a melyet a plénum a hetes bizott-
ság elé szabott és így csak komplikálja a
kérdést.

Vége is megállapodtak abban, hogy je-
lentést tesznek a felmerült indítványról a
plénumnak és azt is elhatározták, hogy
javasolni fogják a harmas-bizott-
ság kiküldését.

Az osztrák bizottság tagjai még tegnag
este összegyűltek és megválasztották a har-
mas-bizottságba Schönborn grófot, Beer drt
és Dumba grófot.

Az osztrák kormány befolyásának lehet
azonban tulajdonítani, hogy Schönborn
ma reggel meglátogatta Széll Kál-
mánt és tudatta vele, hogy az osztrákok
elállanak a harmas bizottság kiküldetésétől.

A magyar kvótabizottság tagjai d. e.
11 órára voltak ülésre egybeheva.

Ülés előtt Bánffy Dező báró meghívá-
sára megjelent a képviselőházban Badeni gr.
osztrák miniszterelnök és a két politikus
vagy negyedórán át tanácskoztak.

Mikor Széll Kálmán az ülést megnyi-
totta jelentést tett a hetesalbizottság eljárá-
sáról, melyet rövid eszmecsere után a bizott-
ság helyeslőleg tudomásul vett és utasította
az albizottságot, hogy szigorúan ragaszkodva
az eddig elfoglalt alaphoz, folytassa ma dé-

lután 5 órákor a szóbeli közvetlen tárgyalá-
sokat.

Ezen az ülésen egyszerűen konstatálják
a meg egyezés lehetetlenségét és az osztrák
urak még ma elhagyják a fővárost, a jövő
héten pedig a két kvóta-bizottság eljárásának
eredménytelenségéről jelentést tesz a maga
parlamentjének.

Kossuth Ferencz szereplése.

(Vége.)

A Miskolcon megjelenő „Szabadság“,
a mely — s ezt jól meg kell jegyezni —
Kossuthpárti lap, a pártviszályról elmélked-
vén, a milyen keserű, ép olyan találó igaz-
ságokat mond a függetlenségi és 48-as párt
belső életéről és parlamenti szerepléséről.

A többi között így szól az említett lap

„Ha végig tekintünk a magyar al-
kotmányosság újabb történetén, kénytelenek
vagyunk beismerni, hogy soha még az ellen-
zék olyan győzeget nem tudott, s harczzaiban
annyi kishitűséget nem tanúsított, mint nap-
jainkban. Nem a számbeli erőt értem; hisz
a füző alkalomával számottevő ellenzék alig
volt; de az akkori ellenzék a számbeli fo-
gyatkozást pótolni tudta határozott erős küz-
delemmel. Azokat a Fehérváry-féle emberek
jó magaviseletükért nem igen dicsérték meg.
Hogy a svareczgel generális ellenzéki párt
(a Kossuth-párt) vállalt megverésese, ez ko-
runk dicsőségére lett tartogatva.“

Majd így folytatja a nevezett lap:

„Kiközösítették a pártból azokat, kik
ugy vélekedtek, hogy a 67-es alapon álló
pártok és kormányok tönkretétele elébbvaló
mindenféle polgári házasságnál. Pedig ennek a
felfogásnak szintén megvolt a maga joga-
sultsága, mert utóvégre is igaz függetlensé-
gi ember minden kérdésben csak azt mér-
legeli, hogy mennyivel viszi előbbre a füg-
getlenségi eszme ügyét.

Mit használt a polgári házasság a füg-
getlenségi eszmének? Majdnem semmit;
ha csak azzal nem akarjuk magunkat áni-
tani, hogy az esketésnél nyakba akasztott
nemzeti szín szalag óriási vívmány! De ár-
tani: sokat ártott.

Igaz, Kossuth Lajos azt tanácsolta a
pártnak, hogy a polgári házasság meg kell
szavazni, ha a kormánytól jön is. De nem
imeri a kormányzóztól, ki róla föltehető
volna, hogy ő olyan merev párklérdést akart
ebből csinálni, melyen esetleg a párt egy-
sége is szétzúzódik. Ilyen örültség ellen, ha
megéri, első sorban is ő emelte volna fel ha-
talmas szavát!

A mi a szakadás után következett, arról
jobb nem beszélni.

Mi pedig esendesen kesergünk a tör-
téntek. Fáj nekünk, ha látjuk, hogy a mi
pártunkat (a Kossuthpártot) inkább szereti
a kormány, mint a függetlenségi eszme má-
sik árnyalatát.

Boszantónak találjuk, hogyha pártunk
(a Kossuthpárt) már belement a költségvetési

azután felbontották a halottnak a mellét,
nem találta benne a szívet, mert a varázsló
megotta.

A gonosz tekintet halálos varázslatról
szó van az ókor minden irodalmában. Ki no
emlékezne Medusára, a ki, ha reá nézett
valakire, az menten kővé vált?

Cicero is említett tesz ilyen gonosz
asszonyokról és azt mondja, hogy azoknak
két pupillájuk volt mindegyik szemükben. A
rabbinus hagyomány szerint Joda rabbinak
huszonnégy tanítványa egy napon halt meg
a gonosz tekintetétől. De még napjainkban is
él ez a babona a nép között. Mindezek a
mondák azonban nem vágnak össze Aristote-
les elhesztelésével, mely sokkal komolyabb
figyelmet érdemel.

Először is Aristoteles világosan azt
mondja, hog a leánnyal való érintkezés okoz
halált, nem pedig tekintete. Továbbá a kelet-
indiai néptörzseknél és a szomszéd szigetela-
kónál még ma is oly szokásokat és intéz-
ményeket találunk, a melyek arra vallanak,
hogy ott komolyan hisznek a mérges leányok
létezésében. Mandeville azt beszéli, hogy a
távol keleten van egy sziget, a hol a fiatal
leányok férjhez menetelük előtt kinos pro-
cedurának kénytelenek alávetni magukat. Ez
a szokás ősi időkől származik, a mikor né-
mely leány a keblében apró mérges kigyót
hordott, mely megmarta azt, a ki a leányt
megölte. A filippini szigetekben és Uj-Kale-
doniában erre nézve olyan óvintézkedéseket
alkalmaznak, a melyeket le se lehet írni.

Mindezeknek az ősi hagyományoknak a
magyarázatát megadták a későbbi búvárla-

tok. A barbár korban, a mikor még nem
létezett genfi egyezmény, a hadicsel sokkal
nagyobb szerepet játszott a háboruban mint
napjainkban. Megmérgezett kukák és mérges
nyilak általánosan elfogadott harci eszközök
voltak. Az ázsiai népek állítólag ahhoz is
értettek, hogy leányokat rendszeresen mérge-
gel tápláljanak, ugy, hogy az nekik nem ár-
tott, de azokat, a kik bizalmasan érintkeztek
velük, megölte.

Egy régi kéziratban olvassuk, hogy In-
diában terem egy növény, mely halálos mér-
get tartalmaz. Ezzel preparálták a mérges
leányokat. Az uzsúzlott gyermeknek egy ideig
a bölcsője, majd a párnája alá szórták a mér-
ges növényt. Később a tejbe keverték neki
és így lassankint annyira hozzászoktatták a
mérgehez, hogy mire felnőtt, semmi kárt
sem tett már benne. Ha valamelyik indus
király egy ellenséges uralkodót el akart tenni
láb alól, ilyen leányt küldött hozzá, gazdag
ajándékokkal, hogy őt elesáítsa s ezzel meg-
ölje.

Ezt a gyakorlatot valószínűleg az osz-
trómló hadsereggel szemben is alkalmazták.
Ezért találkozzunk a bibliában és az ókori
hadvezéreknel azzal a szigorú tilalommal,
hogy a katonák ne érintkezzenek az ellen-
séges ország leányaival. Az a mérge pedig,
a melyről itt szó van, Aconitum, vagyis a
sisakvirág nedve, mely egész Európában
terem.

A rómaiakról is tudjuk, hogy napon-
kint fokozott mérgeadagok bevitelével men-
tesítették magukat a mérgezés veszélyei el-
len. Theophrastos görög orvos írja, hogy At-

hénben egy öreg asszony annyira vitte, hogy
naponkint 30 drachma bürköt birt el. De
mindezekben az esetekben a mérge csak a
megmérgezés veszélyeinek az elhárítására
szolgált. Hogy azt támadásra is lehet-e hasz-
nálbi, ugy, mint Aristoteles és az indus je-
lentések állítják, a fölött a leghíresebb orvo-
sok komoly, tudományos vitatkozást folytat-
tak. Nemelyek lehetőknek tartják és hivatko-
znak bizonyos ragályos betegségekre, melyek
az érintkezésnél csak a második személyre
nézve válnak veszthozókká.

Más tudósok azokra a állatokra utal-
nak, a melyek mérges marásukkal, vagy szu-
rásukkal halált okozhatnak, de bennünk nem
tesz kárt a mérge.

A mohamedán Indiai történetírói ha-
tározottan állítják, hogy a mérge rendszeren
élvezete által férfiak is veszélyessé válhat-
nak azokra nézve, a kikkel érintkeznek. Szá-
mos irat több vagy kevesebb eltéréssel emli-
ti Biguratto Mahmud szultán mérges termé-
zetét, a ki 1459—1511 uralkodott Yaderat
országba felett, Magellan portugál utazó kö-
vetkezőket írja:

„Minthogy szokás volt a mohamedán
fejedelmeknél, hogy mérgeggel tegyék el egy-
mást láb alól, azért Mahmud atya rendsze-
resen fokozott méregadagok beadásával igye-
kezett fiát ilyen merényletek ellen biztósíta-
ni. Ettől Mahmud maga olyan mérge lett,
hogy ha légy szált reá, az rögtön feldagadt
és megdöglött.“

Mind a két nemről elmondva, az eszme
már kevésbé meszeszertűnek tűnik fel. Ehhez
járul még, hogy egy másik író szerint Mah-

vitába, legalább a látszat megóvása kedvéért miért nem folytatott elszánt küzdelmet?

Miért kellett a párt tekintélyének oda állni, hogy már egy Banffy-féle silány-ság sem akar szóba állani a pártunk főjével, (Kossuth Ferenczel) mint ez a költségvetési vitában történt. Hová lett a szenvedélynek az az izzó tüze, mely a Tisza-uralmat is képes volt megdönteni? Talán az a Banffy, ki a sajtószabadságot próbálja aláaknázni, nagyobb kíméletet érdemel, mint Tisza Kálmán. Avagy azt hiszik, hogy minél silányabb egy kormány, annál inkább kímélni kell. Mérjük meg a párt vitát az újak színvonalával a lehetetlen, hogy el ne keseredjünk az óriási hanyatlásnál.

Méltó az előadásra és a megszívlelésre az a markáns cikk is, melyben a „Mezőturi Híradó” nyilatkozik a helyzetről. Ez a lap — mely mindig híven ápolta a Kossuth-kultuszt és nagy reverenciával viseltetett Kossuth Ferencz iránt — szóról-szóra a következőket mondja:

Azon áldatlan viszályról, mely a függetlenségi pártok kebelében már oly régóta dúl, szándékosan hallgattunk, mert reményeltük, hogy a két pártnak sikerül majd ki egyenlíteni a differentákat s a függetlenségi elv érdekében végre mégis csak egyestlni fognak. Reményünkben csalódtunk. A két párt egyesüléséről többé szó sem lehet. A Kossuthpárt a szó szoros értelmében eszerben hagyta a függetlenségi elvet, nemcsak, hanem az anyapárt tagjai iránt, a kik a függetlenségi elvet minden más kérdésnek fölébe helyezik és a kik a kormány ellen minden vonalon emberfeletti harcra vállnak, engesztelhetetlen gyűlölettel viseltetnek s azokat a legáljasabb rágalomokkal illetik.

Kossuth Ferencz és pártja immár elvesztették a jogot arra, hogy őket a függetlenségi elv letéteményeseinek és testvérpártjának tekintsék.

Értették meg jól egymást, nem a Kossuthpárti választók, mert azok jó, igaz és hü függetlenségek, nem is a pártunk minden tagja, hanem főleg Kossuth Ferencz és az ő behálózói, a kiknek ő csak báb a kezében.

Ugyan mit tesz Kossuth Ferencz és pártja, a függetlenségi eszme érdekében? Hát ők azt hiszik, hogy elég Magyarország függetlenségét csak óhajítani? A ki igaz híve Magyarország függetlenségének és azt ki is akarja vivni, annak minden vonalon elszánt harcot kell vívnia a hatványhatalom ellen. A Kossuthpárt azonban ezer évi mulva sem vinné közelebb egy lépéssel sem a függetlenségi eszmét a megvalósulás felé.

Végtevéleg fáj lelkünknek, a kit mi oly epedve várunk, a kit oly rajongó lelkesedéssel fogadtunk és a kinek vezérlete alatt pártunkat számban és erőben megővekedni reméltük, miként száll le az elvek püdesztáljáról s lesz cseleződvő és pártunk megbontójává.

Kossuth Lajos nagysága előtt leborulunk, de Kossuth Ferenczet, a ki a személyi érdekeket elébe helyezi az elvek érdekének, nem tarthatjuk hivatottnak arra, hogy benne lássuk a függetlenségi eszme megtestesítőjét. Jó részt neki köszönhetjük, hogy a kik az előtt egy táborban küzdöttünk, most, mint kérlelhetetlen ellenfelek állunk egymással szemben.

Azon reménynek, hogy a kettészakadt függetlenségi és 48-as párt egyesülhessen, immár vége. Az Ugron-párt tűz, a Kossuth-párt víz. Tűz és víz nem egyesülhetnek egymással.

Utóhangok

a brassói képviselő-választásról.

Brassó, május 2.

Szándékosan hagytam mára ennek a képviselő-választásnak a leírását, hogy annál tárgyilagosabban sine ira inhiassam le tanulmányul a jövő választásokra, mert négy év múlva ismét választani fogunk.

Miután a mostani választást Schnell Károly képviselőnek közjegyzővé törként ki nevezetése tette szükségessé, arról kezdtünk gondolkodni, hogy tekintve azt, hogy 26 év lefolyása alatt Brassóban magyar soha sem választottak: a kormány képviselője rá fog most jönni arra, hogy a brassói magyarság is látni fog elvégre egy eleven brassói magyar képviselőt. Hiu ábránd. Nem lehet, képtelenség magyar választani, a ki ilyen még csak gondolni is merészel, ha nem egyéb, hát őrlött.

Igy lett kiadva a jelszó a brassói magyar választóknak. El mellett éltették két-három hétig Brennerberg Gyulát.

Folyt a korteskedés leginkább a magyar választók megszédítésére. A korteskedés ma már itt is evés-ivással jár, mint ország-szerzte.

Rég ideje, hogy nem voltak olyan jövedelmező napjai a Központi nr. 1. szállodának és az „Oroszlán”-nak. És minő fegyvereket használtak a magyar választók megtévesztésére! Szóval és lapban hirdették, hogy az oláhok megígérték, hogy keményen fogják támogatni a zöldszászok jelöltjét dr. Lurcz Károlyt s így vége lesz a világnak. Rajta magyar! Csatlakozz a fekete szászokhoz, szavazz, ha igaz magyar vagy Brennerberg Gyulára. Nem tisztességes (így) ember, a ki dr. Lurczra szavaz. Vigyázz magyar, ne szavazz dr. Otobánra a 48-as honvédszakra, mert... s ezt csak szütygált, kinyomtatni nem merték dr. Otobán titkos néppárti, ezért támogatják őt itt a román. kath. papok, barátok gimnasiaumi tanárok...

Egy szóval mindent meg kell tenni arra, hogy Brennerberg Gyula képviselő lehessen s magyarról szó se legyen. Miért ne legyen azó magyarról? Mert a magyar választók kevesen vannak, mert a zöldek szövetségével kinalják az oláh választókat. Ebből azonban egy szó sem volt igaz, oláh választó egyetlen egy sem jelent meg a város házában. Vakulj magyar...

A választás szép rendben és csendben lefolyt és ekkor tűnt ki, hogy a magyar választók bizony többségben voltak a fekete és a zöldek felett. És lón elámulás! A számok igazat beszélnek. Lássuk.

Magyar választó szavazott Brennerbergre: 296. dr. Otobánra: 21 összesen tehát 317.

Fekete szász szavazott Brennerbergre: 230. Zöld szász dr. Lurczra 205. Látni való, hogy a magyar szavazók száma a fekete szász szavazók számát felül haladta 87-el, a zöld választók számát 111, az az száztizenegyel. Már most kérdezzük:

Mi szükség volt arra, hogy szász és nem magyar jelöltet állítson fel a kormány Brassóban? Mi szükség volt 26 esztendő után most is annyira kompromittálni a többségben levő brassói magyar választókat.

Mi szükség volt azzal ijjeszteni a magyar csizmadiaikat, hogy nem kapnak a kormánytól munkát, hogy ha Brennerbergre nem szavaznak. Mi szükség volt... És miért sorolnám elő azt a számtalan ámitást, bolonditást, melyel Brennerbergre szavaztatta a hivatalos és kortes pöffön a magyar választó polgárokat? Behozták Brassóba is az etetés-itatást a „barátságos összejvetel” czime alatt. Ma még elég volt az eszem-iszom, de jövőre már pénz is fog kelleni, akár mint Kézi-Vásárhely. Mennyibe került ez a

választás a kormánynak azért, hogy itt is magyar verje meg a magyart. Ezerekről sütnak: én nem tudom igaz e, nem-e, hogy négyezer forintba került. Annyit tudok, hogy ápril 29-én este egész ápril 30-án délig folyt a bor az „Oroszlán” vendéglőben, mint tenger és éltették az új képviselőt.

r. 1.

Válasz dr. Balta Márton ur cikkeire.

Az Ellenzék idei április 28 án és 29 én megjelent számaiban — az orvosok és betegsegélyző egyletek — czime alatt két közlemény jelent meg dr. Balta Márton ur tollából, melyhez elfoglaltságom miatt késve bár, nem tartom feleslegesnek pár megjegyzést fűzni és pedig, hogy a közönségre egyoldalú tájékoztatást szerezhessem, hanem az igazságot egész valójában ismerje meg.

Én, a br. Hirsch Mór egyet kolozsvári fiókjának egyik orvosa vagyok más fél éve, de lelkiismeretem szerint kijelentem, hogy engem nem az egyet mellett, vagy ellen való agitálás vezet arra, hogy az igazságot elmondjam, hanem egyszerűen a doktor Balta Márton ur cikke.

Az alakult egyletek nagy részét nem ismerem, de a Bárá Hirsch Mór egyetlet igen. Ennél tényleg biztosítva van az egyének élete, és pedig a befizetett összeghez mérten elég tisztességes összegre, mely halál esetében a családnak igen jó szolgálatot tesz. Ez alapon nem vagyonszédásról, hanem alapítvány szerzésről beszélhetünk, mely a biztosított összegnek kifizetését van hivatva fedezni. Ezt pedig jogosulatlan és lelkiismeretlen dolognak nem tartom.

A társadalom szegényebb osztálya elég szívesen fizeti azt a 1 ft 30 krnyi díjt havonta, hogy a biztosított összegből tekintve, betegség esetén orvost, gyógyszerket is megfizesse 50—60 krjával. A közép osztály, ne is állásu magunkat, városokban, a hol minden méreg drága, nagyon gyenge anyagi körülmények között él, és így érthető, hogy ez is szívesebben veszi, ha betegség esetén kevesebb költséggel jöhet ki.

Az orvosi rend anyagi jövedelmét legálabb Kolozsavart az egyet eddig nem vizsgálta, és azt hiszem czentul sem fogja. Hiszen a szabad orvosválasztás behozatott iten is. Hogy az egyetli orvosok fizetése nem valami fényes, azt elismerem. De tekintünk el az egyetektől és nézzük, hogy pld. Kolozsavart egy városi kerületi tisztí orvosi fizetése mennyi? 500 ft o. e. Ezért végez tisztí orvosi, orvos rendőri és halottkemi teendőket, 3—4000 szegény beteget ellát, mind ingyen. És mégis végzi, mert kénytelen vele. Ezen kérem sem az orvosi kamara, sem a szövetség nem segít, legfennebb egy általános orvos strájk.

Azon ne csodálkozzék cikkíró ur, hogy akadnak orvosok, a kik ilyen egyletek állásait elvállalják. — Lehet, hogy ciklik ur nincsen abban a helyzetben, mint sokszázan vannak, hogy ily állásokat is el kell fogadjanak; de azt csak beláthatja mindenki, hogy a legzsebtebb jogokat nem csak az egyetektől, de másutt is, kevés összegért zsibvásárra kell vinnünk, ciklik ur szavaival élve, hogy existenciánkat egyik napról a másikra biztosíthatassuk.

A Bárá Hirsch Mór egyetnél sincs más cél kitűzve, mint a többi egyetektől, legfennebb annyival különb, hogy az orvos keze nincs megkötve, a mit akar rendelhet, hogy több segélyben részesíti tagjait, talán, mint itt Kolozsavart, jobban elláthatja betegeit.

Ez pedig azt hiszem, az egyet tagjainak javára irandó.

Hogy melyik közönség fogadtatik be az egyetbe, az más kérdés. De biztosítom ciklik urat, hogy itt Kolozsavart a beiratkozott tagok között kevés akad, a ki a privát orvosnak 15 ft. évi honoráriumot tudna fizetni. Ágensnek nem gyűjtik a tagokat, s a kik felvételnek, az alapszabályokat elővasva lépnek be, tehát ismernek minden körülményt.

(Vége köv.)

Dr. Tompa János.

Ének a „gyöngébb” nemről.

Kolozsavart, máj. 2.

A kik így nevezték el a nőket, azok vagy poéta lelkű, vagy — nagyon önző emberek lehettek. Poéták lelkek, a kik azt vallják, hogy a nők mindenikével közös az étherszerű finomság, az a szelid gyöngédség, a mely mindig az is i bolyák illatára és a csalógány dalára emlékeztet, avagy önző, féltékeny lelkek, a kik a hízoló szó mögé a maguk gyöngöségét akarják rejtetni. Mert a kik ismerik az öreg Plutarchusnak, a bölcs Aristotelesnek és a tiszteletreméltó Pliniusnak az írásait, azok előtt vajmi kétségtelen lehet, hogy a gyöngébbik nem — voltaképen az erősebbik.

Ime az bizonyos:

Plutarchos így szól: a nők jobban bírák az italt, mint a férfiak, nehezebben részegednek meg.

Aristoteles: a nők kitartóbbak az uszásban. Plinius: a nők ritkábban támadnak meg oroszlánok, mint férfiakat. Félnék tőlük.

Rajtok kívül más kisebb nevű kapacitások így nyilatkoznak a nők erejéről:

A nők jobban viselik az éhséget és tovább vannak el táplálék nélkül.

A nők jobban daczolnak az idővel, mint a férfiak. Sohasem kopaszodnak.

Eddig a tudósok bölcsessége. A mi bohó fejünk, kaczagó, nagyképu komolysága meg nem állja, hogy ne fűzzön Plutarchos és társaihoz egy és némely kommentárokat.

A nők nehezebben részegednek meg?

— Könnyű nekik — őket csak az ital tehetné mámorossá, minket azonban — ők maguk. A szemök pillantása, a szájuk mosolygása. És ez részegítőbb, mint az ital...

A nők kitartóbbak az uszásban?

— Igaz. Azért is usznak ők mindenkor — az árral. De bár a vízben rosszabbul, az adósságban mégis a férfiak usznak jobban.

A nőket ritkábban támadják meg az oroszlánok? Félnék tőlük.

— Igaz. De csak azok az oroszlánok, a melyek a pusztában lakoznak. Azok, a kik a szalonokban tányáznak, a tarka nyakkendő, snakingos, monoklis lyonok — azok csakis a nőket támadják meg. És nem félnék tőlük, de sőt tőlük félnék a nők.

A nők jobban viselik az éhséget és tovább vannak el táplálék nélkül?

— Lehet — ha ugyan hus ételről van szó. Ami azonban az asszonyi gyomor nek-tárájt és ambróziáját: a szerelmet s ennek járulékát illeti — a nélkül el sem tudnak lenni...

Sohasem kopaszodnak?

— Igaz. Csak kopaszok lesznek. A ki

bullott hajszálak kilenczvenkilencz századrésze utánok sir vissza...

Mindezeket a kommentárokat pedig tesék akként tekinteni, mint például a Mirza Saffy dalait, Bohók, könnyelműek — és igazak. Megnehezíteni értik azonban nem lehet.

MINDENFÉLE.

Kolozsavart, május 4.

— A választók új névjegyzéke.

Kolozsavart város polgármestere a választók névjegyzékének összeállítására rendelt bizottságot e hó 6-ik napjára hívta össze. Kétségkívül minden választó jogosult polgár érdekel az, hogy a most készülő névjegyzékbe felveszik-e vagy sem, már most felhívjuk a polgárok figyelmét arra, hogy annak idején, a mikor ennek a bizottságnak a munkálata, vagy is a választók új névjegyzéke közszemlére kitétetik, senki se mulassza el annak megtekintését, hogy a történhető jogtalan kihagyás esetén a maga idején élhessen a szükséges jogorvoslattal. E tekintetben még azt ajánljuk a polgárság figyelmébe, hogy az új névjegyzék összeállításánál ott lesz a bizottság előtt az adóhivatal kimutatása azon polgárokról, a kik a jelen évi ápril 15-ig múlt évi adójukat teljesen nem fizették be, tehát akik törvénytelen kibagyandók a választói névjegyzékből. Minthogy az adóhivatal igen sokszor téves a datok nyomán állítja egybe a kimutatást, minden polgár a saját jól felfogott érdekében cselekszik, ha figyelemmel kíséri a névjegyzék összeállításának ügyét és az esetleges jogsérelemmel szemben a törvényszerű időn belül él jogorvoslattal.

— Dr. Csátrai Csátrai Lajos miniszteri tanácsos, a m. a. vasutak közegazgatási osztályának vezetője Kolozsavart tartozkodik. A miniszteri tanácsos hivatalos feltitváradókat végez. Csátrai mint a kolozsvári orvostörténelmi muzeum tiszt. tagja, felkereste ennek 48—49-es gyűjteményét s megígérte, hogy kényeszer utylevel, 48—49 irataiból egy nagy értékű ereklyét, melyet a török szultántól kapott s mely a szultán elődjének bároányba kötött arcképeit tartalmazza, elküldi a kolozsvári ereklye-muzeumnak. Csátrai a 27. zászlóaljban Bem alatt szolgált, Mehadiánál lora alatt egy gránát szét pattant, a lovát szaggatta, neki pedig mellébe és jobb karjába hatolt egy-egy darab. Mintaulys sebesült 6 órai véréstés után vették fel a csatáról és szolgája gyógyította meg. Századossal ranggal szolgált a szabadságharcot, később az emigrációt. Csátrai ma dr. Ákonoz Károly egyetemi tanár vendége volt.

— A sétatér rendezése. Most, hogy a sétatér régi kioszkját lebontották, s annak anyagát elhordták, a sétatéri igazgatóság intézkedett az új kioszk előtt lévő terület parkozási munkálatainak megkezdése iránt. A parkozási tervet P á k ei Lajos tisztb. főmérnök dolgozta ki, s most már serényen dolgoznak annak gyakorlati kivitelén. Nemso-kára hozzáfognak a park központjára tervezett díszes szökőkút kiépítéséhez is.

— Tiszteleti tag. Az erdélyi gazdasági egyetegnapielőtt tartott közgyűlésén D

mud szultán erős opium-érv volt. Valószínű tehát, hogy némely indus már abban a korban is nagy virtuozításra tett szert az opium élvezésében; azonban nem lehet tudományosan megállapítani, vajjon csakugyan képesek voltak-e, hogy azzal másnak ártssanak, vagy pedig az uralkodók és hadvezérek csak azért terjesztették ilyen híreket, hogy ellenségeiket elriaszassák.

Tiszbe.

— Angol regény. —

Az „Ellenzék” számára fordította: AMICA.

XII.

(Folytatás.)

(32)

Senkinek sem jutott eszébe rosszszat gondolni arról a férfiről, ki párbajozott, még abban az esetben sem, ha az ellenfelet megölté, feltéve hogy a párbaj tisztességesen és szabályszerűen ment végbe; és ez ellen nem lehetett kifogást tenni.

— Nem a párbaj az, a mitől irtozom. És Hágár megvetőleg mosolygott. Ő harciasz nemzedékből származott, és nem igen volt valószínű, hogy egy párbaj elmlése elármitse; de volt valami visszatámasztó és borzasztó előtte abban a gondolatban, hogy Tiszbe — az ártatlan Tiszbe! — jegyess és azon a ponton van, hogy nem sokára felesége legyen annak a férfinak, aki az ő atyját megölte.

Ez borzasztó volt, és természetellenes, ennek nem szabad megtörténni! mondá magában. Mit gondolt Fergus, hogy merészt arról álmodni, hogy ilyen dolog megtörténhessék, hogy ilyen megszenstelenítet egyenlőst eldás követhessen? A rémlettől kitárgult szemekkel nézett Drummondra.

— Őrlitnek kellett lennie — egészen

örültnék! mondá suttogó hangon. Most már mindent értek. Méltán beszélhetett akadályról, méltán mondhatta, hogy Tiszbe az utolsó nő a világon a kit feleségének kérhet! Ő azt mondta nekem, és hogy a kísértés elől menekül, és elment — önhöz; és őn kinyitotta az ő aggályait, és könnyen vette az ő féltelmét! Oh, hogy tudta azt tenni, hogy tudott neki olyan tanácsot adni? Mi volt az ő szándéka? Feltéphetem volt reá? Tudta, hogy ő igaz és becsületes, és képtelen arra, hogy ártalmára legyen, vagy megcsaljon valakit. Leakarta őtet a saját színvonalára huzni, hogy ő is oly alávaló legyen a milyen őn?

E szenvedélyes szavakat indulatosan mondta, haragtól villogó sötét szeméit a Drummond arcára függesztve. Társa egy mély lélegzetet vett, haragos pir futotta el az arcát, és azután nevetett.

— Mi volt a szándékod? Semmi! A hogy maga az előbb megjegyezte, akkor nem ösmertem Tiszbe, máskülönb, több mint valószínű, hogy másmoforma tanácsot adtam volna, mondá gunyosan. Mit tesz az, míg ő a Fergus most életének ezt a sötét titkát nem tudja? És kétségtelen, hogy valaha tudja. Én nem mondom meg neki; és bizonyos, hogy Fergus sem mondja. Tehát csak maga az a ki értesítheti.

Elhallgatott és élesen nézett a leányra. Hágár megretent és elhalványodott.

— Csak én vagyok — mondá, ijedt hangon — csak én? Oh, miért mondta meg nekem? ezt a rettenetes felelősséget, miért tette a kezembe? Mondom Önnek, hogy én nem merek hallgatni, és nem merek mellett állni és ezen kegyetlen véték elkövetését ellenmondás nélkül megengedni! Tiszbenek ezt tudnia kellene.

Drummond szarkasztikusnak nevetett. — Igen — természetesen, hogy tudnia kellene. Megvoltam győződve, hogy maga azt fogja

mondani, és egy véleményen vagyok magával — jegyzé meg Drummond.

— Valóban? — Kár, hogy ily későn jött erre a következtetésre! — kiáltá Hágár. Mennyi fájdalomtól és bajtól megkímélt volna mindanyájukat, ha más tanácsot adott volna Fergusnak! Oh, ha ő hozzájött tett volna — ha Őn helyett inkább bennem bízott volna! — Kétségtelen, hogy a maga tanácsa különbözött volna az enyémtől. De, és Hágár kisasszony, az esetek nem voltak párhuzamosak. Akkor nekem nem volt céloim Fergus és Tiszbe elválasztani egymástól, — mondá Percival nyájas mosolyal. De magának volt.

— Nekem volt? Hogy érti azt?

És Hágárnak ismét arcába szűkött a vér. Szemei égtek, a mint reá néztek. Drummond nevetett.

— Azt gondolja, hogy én is olyan vak vagyok, mint Fergus? — mondá. — Jöjjön Hágár kisasszony, értsük meg egymást. A mi érdekeink azonosok; mind a ketten örülünk, ha ez a viszony felbomlana. Mert ha Tiszbe szabad volna, reményhetem, hogy megnyerem őtet, és ha ő elérhetetlen volna Fergusnak, ő valószínűleg magához fordulna vigasztalásért. Tudassa Tiszbével az atyja halálának a körülményeit. És bár mennyire bomolják a szeretőjeért, vissza fog retenni attól a gondolatától, hogy annak a férfinak legyen a felesége a ki — megölte az ő atyját!

Mohón nézett Hágára, amint beszélt. A pir eltűnt a leány arcáról; különös kifejezés volt azon, mit Drummond nem tudott megérteni. Egy pillanatig nem szólt, csak nézett, a mélységes megvetésnek és undornak olyan kifejezése jött a szemébe, hogy Drummand bensőleg vonaglott alatta. — Hágár felállott és előtte állott, de nem nézett reá, és aztán, lassan, szomorúan, és a csüggetéssel vegyült fájdalom hargján azt mondá:

— Ön engemet saját maga után itél! Azt gondolja, hogy a saját céljaim eléréséért ezt meg tudnám tenni. Megérdemeltem ezt a büntetést, mert nem kellett volna őnt meghallgatnom. Bár ne tettem volna. Mit nem adnék, ha ezt az utolsó félórát el tudnám felejteti, vagy kitörölhetném az életemből; de miután az lehetetlen, és miután nem tudok és nem merek hallgatni, és nem merem megengedni, hogy ez a véték el legyen követve, vagy Tiszbének fogom megmondani én magam, vagy Fergusnak kérem, hogy mondja meg neki.

— Fergus hagyja ki a játékból! Emlekezzék az ígéreterre! — mondá Drummond élénken.

Hágár keseredten mosolygott.

— Ő tudni fogja, akár emlitem az őn nevét, akár nem, — mondá megvetéssel. — És most menjen — hagyjon itt engemet!

A mint beszélt a kertajtóra mutatott. Drummand mogorván nézett rá.

A társalgás eredményével nem volt megelégedve. A hogy Hágár mondá, saját maga után itélte meg őtet, azt gondolta, hogy bár minő eszközt örömmel fog megragadni, hogy Fergus és Tiszbe elválassza.

Vajjon az általa kifejezett bánat őszinte volt-e? Vajjon igazán jobb szeretete volna ha e titkot nem tudatta volna vele? — tűnődött magában. Néhány lépésnyire ment Hágártól, aztán megfordult, visszament és megállott előtte.

— Hágár kisasszony, nézzen ide, — mondá — ha maga valóban oly önzetlenül szereti Fergusnak a hogy velem elhitheti kívánja, miért ártaná magát ebbe a dologba? Hagyjon mindent a maga mentére, feledjék el mind a ketten ezt a fél órát és engedjék Tiszbét az ő boldog tudatlan állapotában maradni.

Lehetséges, hogy később felfalál ébredni abból, és hajlandó lesz nehezíteni azokra,

akik figyelmzettethették volna, mielőtt még nem volt késő; de az a Fergus dolga, és nem a miénk.

Hágár szomorúan nézett fel.

— Talán nem az őn dolga, de nekem az, mondá lassan. Drummond ur, hallotta ön valaha ezt a két szót „helyes” és „helytelen”, vagy teljesen hiányoznak azok az ön szótárából, és a „hasznos” van helyükbe téve? Helyes, hogy Tiszbe ezt megtudja. Ő elég idős arra, hogy saját maga itéljen felette, és ha akkor, midőn mindent tud, azt határozza, hogy nincs helyes ok vagy akadály a házasság felbontására — akkor és nem fogom megkísérteni, hogy őtet bármiképpen befolyásoljam, — és engedem, hogy a házasság megtörténjék. De neki azt tudnia kell. Nem merem megengedni, hogy tudatlanságban maradjon.

— Nagyon jól van, tehát ha úgy tesz mondja meg neki, válaszolá Drummond bosszusan. Én mosom a kezeimet az egész dologtól. Nekem nincs azzal többé semmi közöm.

Hágár keseredten nevetett.

— Ön mindent megtett, a mi szükséges,

— válaszolá hidegen. Aztán elfordult, és köszönés nélkül távozott, egyedül hagyva őket.

XIII.

Egy órával később, midőn Tiszbe és Fergus visszamentek a kertbe, meg voltak lepve, hogy sem Hágárt sem Drummondot nem találák ottan. Bementek ismét a házba, és előbb a szalonban, azután a Tiszbe boudoirjában keresték őket, de miután nem találák, végre azt következtették, hogy megunták a kertben a várakozást és sétálni mentek. Ezt az eszmét Fergus sugalmazta, de Tiszbe kétségesen rázta a fejét.

(Folytatás következik.)

Sz. 198—1897.

Kolozsmonostori urad. intéző gondnokság.

Haszonbéri hirdetemény.

A kolozsmonostori róm. kath. tanulmányi alap uradalomhoz tartozó, Kolozvárt levő viz- és gőzerőre berendezett Kardosfalvi mólalom 1897. év október hó 1-től, 1907. év szeptember hó 30-ig terjedő tíz évre, 3500 frt évi haszonbér alapul vétele mellett, haszonbérbe adatik.

Az erre vonatkozó írásbeli zárt ajánlatok 300 forint bánatpénz csatolása mellett folyó évi június hó 5-nek déli 12 órájáig az uradalmi intéző gondnoksághoz Kolozvárt (monostori kerület főutca 16. sz. alatt) nyújtandók be.

Ugyanott a részletes haszonbéri feltételek megtekinthetők és lemásolhatók.

Kolozvárt, 1897. május hó 1-én.

Nagy Dezső,

382. (1—3)

Rafain Jakab,

ellenőr.

Árlejtési hirdetés.

A peteki ev. ref. egyházközség templomának kijavítási munkálatai 1897. május 16-án d. e. 10 órakor 2923 frt 47 kr. kikiáltási ár mellett — árlejtés útján kifognak adatni.

Az árlejtésben résztvenni akarók a fentebbi összeg 10%-át bánatpénzül letenni tartoznak.

A terv, költségvetés, valamint az építési feltételek az árlejtés megkezdéséig — az ev. ref. papi hivatalban megtekinthetők.

Petek (Udvarhelyvármegye, u. p. Bene.) 1897. ápril. 28. 380. (2—2) Az ev. ref. egyházközség kebl. tanácsa.

Sz. 1135—1897.

383. (1—1)

dvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

Az oklándi kir. bíróság mint telekkönyvi hatóság ezennel közhírré teszi, hogy oklándi Nagy Lajos végrehajtótának vagyasi Ilkei József végrehajtást szenvedő elleni 70 frt tőkekövetelés és járulékal iránti végrehajtási ügyében, az oklándi kir. járásbírósg területén levő a vagyasi 222. számú tel. jkben A — 587. hrsz. faház udvar 160 frt, 588. hrsz. háziker 11 frt, 1758. hrsz. szántó 11 frt, 2021. hrsz. kaszáló 10 frt, 2313. hrsz. szántó 5 frt, 2472. hrsz. szántó 9 frt, 2614. hrsz. szántó 8 frt, 4052. hrsz. kaszáló 44 frt, 4592a 4592b hrsz. szántó 22 frt, 6984. hrsz. szántó 1 frt, 6950. hrsz. szántó 3 frt, 7085. hrsz. szántó 3 frt, 7363. hrsz. szántó 3 frt, 7946. hrsz. szántó 12 forint, 8092. hrsz. szántó 4 frt, 4608. hrsz. szántó 8 forint becsértékű ingatlanokra 314 frt ezenel megállapított kikiáltási árban a C. 3. alatt Máté Mózes Menyhárt és neje Máté Julia javára bekebelezett haszonélvezeti jog fenntartásával az árverést elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok 1897. évi július hó 15-ik napján d. e. 10 órakor Vargyas községi házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron elfognak adatni.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át bánatpénz gyanánt készpénzben, vagy az 1881. évi LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyminis-teri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881. évi LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átmozgáltatni.

Kir. bíróság, mint telekkönyvi hatóság.

Oklandon, 1897. évi március hó 31. napján.

Egy 160 holdas birtok

a vasúti állomás szomszédságában

szeszgyári és gazdasági felszerelések,

nagy mennyiségű tűzifa készlettel

6 évre kiadó,

vagy esetleg örökáron eladó.

Értekezhetni Lázár Mártonnal Csik-Kozmáson, (u. p. Csik-Szentmárton.) 384. (1—3)

MOLL SEDLITZ POR

A Moll A.-féle Sedlitz-porok tartós gyógyhatása a legmákosabb gyomor- és altestbántalmak, gyomorgöres és gyomorhív, rögzített székrekedés, máj-bántalom, vértelenség, aranyér és a legkülönbözőbb női betegségek ellen, a jeles házi szerszerként évtizedek óta mindig nagyobb elterjedést szerzett. — Ára egy lepecsételt, eredeti doboznak 1 frt o. é.

Hamisítások törvényileg fenyítettnek.

MOLL-FÉLE FRANCIA BORSZESZ ÉS SÓ

A Moll-féle francia borszesz és só nevezetesen mint fájdalomcsillapító be-dörzsölési szer közzé, és az a meghülés egyéb következményeinél leg-ismertetebbi népszerű. — Egy ónozott eredeti üveg ára 90 kr.

Moll Salicyl-szájvize.

(Főalkatrésze: fűzőlysavas szikszó.)

A mindennapi szájtisztításnál különösen fontos bármely kora gyermekek, mint felnőttek számára; mert e szájvíz a fogak további épségét biztosítja a egyszersmind óvszer fogfájás ellen. — Egy Moll A. védjeggyel ellátott üveg ára 60 kr.

Fő szétküldés:

MOLL A. gyógyszerész, cs. és kir. udvari szállító által, Bécs, I., Tuchlauben 9. sz.

Vidéki megrendelések naponta postautánvét mellett teljesíttetnek.

A raktárakban tessék határozottan MOLL A. aláírásával és védjeggyel ellátott készítményeket kérni.

Raktár Kolozvárt: Wolff J. gyógyszer. — Deesen: Nik Fe-roncznál. — M.-Vásárhely: Bucher Károlynál. — N.-Enyeden: Kovács József gyógyszer. — S.-A.-Ujhelyen: Malarsik G 116. (12—52)

STEIN BERTALAN

Kolozvárt, fő tér Szathmáry-palota.

Ajánlja dúsan berendezett

vászon- fehérnemű- és szőnyeg-árú üzletét

a lehető legújatnyosabb határozott árakkal.

Nagy választékban kaphatók: női fehérneműk szakszerű kivitelben, férfi fehérneműk, nyakkendők és a legújabb állású gallérok; mosó kelmék, ág- és asztalterítők, függönyök, nap- és esőernyők, zsebkendők, chiffon, gyapot-gyöcs, asztalneműk és sok más e szak-mába vágó áruk.

Menyasszonyi kelengyékét a létező legolcsóbb árban és legjobb minőségű árukból szakszerű kivitelben állítom ki.

Áruim jó minőségűért felelősséget vállalok.

A n. é. közönség szíves pártfogását kéri

258. (10—10)

STEIN BERTALAN.

Kiadó birtok.

Szilágy-megyében, Krémer község

határán

egy 2000 kat. hold területű

NAGY BIRTOK

1897. okt. 1-től kezdődőleg

haszonbérbe kiadó.

Bővebb felvilágosítást nyújt Br. Bánffy Albert hitbizományi igazgatósága Választon. 385. (1—1)

HIRDETÉS!

Van szerencsém a t. közönség b. tudomására hozni, a Monostor és Rózsa-utca sarkán eddig:

OZARKOVITZ és NAVRATIL

név alatt fennálló butor és tapéta üzletet május 3-tól kezdve

NAVRATIL JÁNOS

saját nevem alatt vezetem.

Együttal vagyok bátor a t. közönségnek mindenféle asztalos és kárpitos butoraimamat a legszolidabb árak mellett ajánlani a mi olcsóbb és jobb kiállításban sehol sem kapható.

Becses pártfogást kérve maradok

NAVRATIL JÁNOS,

butor és tapétaraktár

Belmonostor és Rózsa-utca sarkán.

386. [1—1]

Magyar Mezőgazdák Szövetkezete Budapest, Alkotmány-utca 31. sz.

A szövetkezet célja:

termények és gyártmányok értékesítése és beszerzése; a szükséges forgó tőkének hitel útján való megszerzése; tűz- és jégkár elleni biztosítások közvetítése; hizott marha és sertés bizományi értékesítése; ingatlan birtokok vételének, eladásának vagy bérletének közvetítése; végül a os. és kir. hadseregnek és m. kir. honvédségnek a szükségelt gazdasági termékekkel közvetlenül a termelőktől való ellátása.

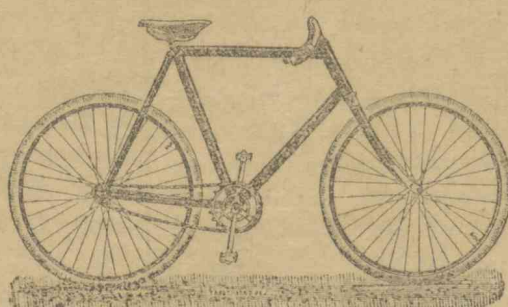
A nyújtható hitel az alapszabály 9. §-sa értelmében háromféle: 1. Személyes hitel. 2. Lekötött termé-nyekre nyújtható hitel. 3. Fogyasztási áruhitel.

Berendezés: a) vetőmag-osztály; b) áruosztály; c) bizományi osztály; d) gazdasági géposztály; e) hizott marha és sertés bizományi osztály; f) biztosítási osztály.

Alapszabályt és kéthetenként megjelenő üzleti értesítőnket kívánatra minden földbirtokosnak vagy bérlőnek megküldjük.

Szíves csatlakozásra a t. cz. gazdaközönséget felhívjuk.

192. (25—50)

Erdélyrészi első és legnagyobb kerékpárraktár

TAUFFER FERENCZ UTÓDA

KOLOZSVÁRT,

Belközép-utca 6.

Csak első osztályu kerékpárok a „The Premier Cycle Co Ltd. Coventry,” a Swift Steyri Fegyvergyár, a Meteor kerékpárgyár Graz, Atzgersdorfi kerékpárgyár Petschau és Társa és a „Styria” Puch János és Társa gráci hirneves gyárakból.

342. [2—15]

Olcsó árak, kedvező fizetési feltételek.

Arjegyzéket az összes felszerelési tárgyakról megkeresésre szívesen küldök.